

gik ud fra, at nu vilde man absolut have en Fordeling med nøjagtig 16,000 i hver Kreds, medens han derimod vilde holde sig til saadanne Afvigelser som i Grundlovsaaaret vare paatænkte, større eller mindre. Jeg tror at skulle kunne paavise — det vil han i alt Fald kunne se i Betænkningen —, at heller ikke i vort Forslag have vi holdt os bestemt til de 16,000, men paa den anden Side ganske vist ogsaa i Overensstemmelse med, hvad Mindretallet tidligere har hævdet, have søgt at komme Ligelighed i Tallet saa nær som forvarligt. Det udelukker ikke, at man, fordi man vil ramme det, som nu er retfærdigt, efterhaanden maa finde sig i Uligheder uden derfor straks at gaa til en fuldstændig Omlægning paa ny. Han nævnedes 10 Mar, men man kunde vel godt lade det vare 25—30 Mar. Det ærede Medlem var ogsaa overbevist om, at der var mange Rigsdagsmænd og Vælgere, som, hvis dette Forslag skulde træde ud i Livet, vilde være bestemte Modstandere deraf. Sa desværre, jeg tvivler ikke om, at der er mange, som af personlige eller politiske Hensyn kunne være Modstandere af et saadant Forslag; men jeg vil rigtig nok haabe, at de fleste ville vide, naar det gælder om Gennemførelse af et Grundlovsbud af saa stor Betydning for Folketingets Sammensætning som dette, at sætte sig ud over saadanne personlige og politiske Hensyn. Det ærede Medlem sagde, at han vilde værge sin Kreds, og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds erklærede, at han i et saadant Fald ogsaa vilde værge sin Kreds. Jeg tror, at man i disse Forhold bør se bort fra sin egen personlige Stilling. Jeg for mit Vedkommende er saa heldig at kunne henvise til, at ogsaa min egen Kreds vil blive fuldstændig delt eller oprevent; men desuagtet skal det ikke hindre mig i at gaa ind paa et Forslag, som efter min Mening er retfærdigt og en politisk Nødvendighed. Jeg vilde ønske, at ikke mange vilde følge det ærede Medlems Eksempel i saaledes at tage Hensyn til sin eller til sin Kreds særlige Stilling. Med Hensyn til den Desorganisation, som hyderligere vilde medføres ved vort Forslag fremfor ved Ministerens, skal jeg ved den senere Forhandling omtale, hvori den bestaar. Kan han bevise, at der kan gaas andre retfærdige Veje, ere vi meget villige til at følge ham. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds mente, at der ikke blev synderlig Forskel mellem den Ansvarfølelse, som vilde findes hos Folketingsmændene, naar man gik ind paa de større Kredse, fremfor nu, da man har Enkeltmandskredse. Han henviste i saa Henseende til Landstinget og sagde, at

man ikke kunde regne efter, hvad der var Tilfældet der, da Valgene jo skete ved indirekte Valg. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa — hvad han naturligvis ved —, at en stor Del af Landstingsvalgene ske ved direkte Valg; men jeg har aldrig mærket, at de saaledes valgte Mænd have staaet i et saadant Forhold til deres Vælgere som Folketingsmændene til deres. Det er en Selvfølge, at saaledes som Landstingets Valgordning er, bliver Forholdet mellem Vælgere og Rigsdagsmænd løsere, medens Folketingets modsatte Valgordning medfører et Fortrin, som Grundlovens Sibere vare sig fuldt bevidste og lagde Vægt paa, skulde beholde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Raaringen, sagde det ærede Medlem, at Afgørelsen ikke saa meget beroede paa selve Valgdagen som paa de forudgaaende Møder. Det kommer dog for en ikke ringe Del an paa Valgdagen, de forudgaaende Møder ere tit hemmelige Møder, hvor kun den ene Part høres, og der kan anføres meget urigtigt; men paa Valgdagen mødes begge Partier, og da kunne saadanne Paa-stande blive behjælte fra begge Sider. Det kan have stor Betydning, at man i alt Fald ved, at man ikke kan gaa hen i Smug i hemmelige Møder og udtale Beskyldninger, som man er udsat for paa Valgdagen at faa gendrevet i alle Vælgerses Paahør. Derfor har Folketinget fra først af lagt Vægt paa Raaringen, og jeg tror ogsaa, at det fremdeles vil blive Tilfældet. Den ærede Ordfører for Mindretallet indrømmede mig, at der vilde blive ved at bestaa en hel Del Uretfærdigheder efter hans Forslag, men dog færre end dem, der nu fandt Sted. Sa, det kan paa en Maade nok siges. Der er jo nogle af Kredene, der vilde blive delte, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører for Mindretallet har selv i sin Betænkning udtalt, „at det er utilraadeligt at søge Vædringer i Valgloven iværksætte, som kunde foregribe Gennemførelsen af en virkelig rationel og fast Ordning eller dog lægge Vanstieligheder i Vejen for dens hurtige Gennemførelse.“ Naar man først afhjælper en Del af Uretfærdighederne og derved tilfredsstiller en Del, vil det blive vanstieligt at faa en retfærdig Fordeling gennemført af det, som er tilbage, og derfor er det naturligt, at man ikke kan lade sig tilfredsstille, ved at der fjernes nogle enkelte Uretfærdigheder, naar der alligevel bliver saa store og saa skrigende Uretfærdigheder tilbage som dem, jeg har paavist, og som den ærede Ordfører ikke har kunnet modsige. Det er ogsaa blevet udtalt af det ærede